

RECLAME-ACHTIG COURANTENBERICHT.

Ondergeteekende deelt hierbij mede, dat *buiten zijn medeweten om* een op „reclame” lijkende mededeeling in het *Nieuwsblad van het Noorden*, en zoo voort omtrent zijn persoon te lezen was, hetgeen hij ten zeerste betreurt. Groningen, 24 April 1937.

M. HOMMES.

EEN WAARSCHUWEND WOORD.

Waarde Collega,

Velen zullen zich met mij verwonderd en geërgerd hebben over toon en inhoud van uw ingezonden stuk aan het adres van collega J. M. VAN WENT.

Eenige collegae, wier meening ik vroeg om na te gaan, of ik misschien te gevoelig was, waren met mij van oordeel, dat men zich moet afvragen, waarover zich meer te verwonderen: over het schoolmeesterachtige of den weinig wetenschappelijken, weinig medischen betoogtrant. Hier is toch blijkbaar iemand aan het woord, die den twijfel, waarvoor we in al onze geneeskundige beschouwingen ruimte en soms veel ruimte moeten laten, niet kent. Uitingen zooals „Angst bestaat slechts bij onwetendheid en onkunde; wie weet en kan kent geen angst”, kunnen toch nauwelijks indruk maken.

En dan de deels schoolmeesterachtige, deels reclameachtige terechtwijzingen over naar het buitenland gaan en nog wel zes maanden en heelemaal naar Parijs. Zouden wij nu hier ook geen oordeel kunnen krijgen over deze therapie? Met zoiets imponeert men toch slechts het leekendom en dan nog alleen de domme leeken.

Dan de terechtwijzing over het ontbreken van „fijne” meetinstrumenten en een Wattmeter. Vraagt U een physicus eens over de fijnheid en de juistheid van onze metingen op dit gebied.

Wat te denken over het gebruik van het verkleinwoord, sprekende over het toestel van collega VAN WENT; en den raad om, als men niet zulke „fijne” instrumenten heeft, maar te blijven bij de „steenpuisten en de rheumatiek”. Alsof dat, indien alles waar was, wat omtrent deze methode van genezing wordt bericht, niet meer dan genoeg ware.

Echter U kunt zeggen „Schöne Tage führe ich Euch entgegen”, immers, wat kan al niet met deze korte golven bereikt worden, het aangezicht van onze therapie juist in de moeilijkste gevallen zal er geheel door veranderen. Men houde mij echter eenigen twijfel ten goede, en ik vraag ook eenige plaats voor de mogelijkheid of de korte-golftherapeuten, zooals zoo vaak bij de behandeling met allerlei elektrische apparaten, den psychischen invloed wel naar waarde in hun beschouwingen betrekken. Maar dit voert mij reeds op ander terrein, het bespreken van de wetenschappelijke beteekenis dezer therapie, en dat was mijn bedoeling niet.

Hoofdzaak is, dat ik wilde protesteeren tegen den toon van dit stuk, een toon, dien ik in ons *Tijdschrift* gelukkig zelden hoor gebruiken.

Hilversum, 24 April 1937.

Met collegiale hoogachting,
D. E. SCHOUTEN.

EEN WAARSCHUWEND WOORD.

Het ingezonden stukje in dit *Tijdschrift* van 24 April l.l. van collega SAMUELS doet mij haastig naar de pen grijpen. Mijns inziens is dit ongeoorloofd reclame maken. De persoonlijke uitnoodiging aan dr. JOHANNA VAN WENT, om bij hem de prachtige instrumenten en de probate methodes te komen zien, had hij beter in een persoonlijk schrijven tot haar kunnen richten. Wij, medici, ervaren nog dagelijks het betrekkelijke van ons weten en kunnen, de uitdrukking: wie weet en kan, kent geen angst, is hiermee niet in overeenstemming, tenzij men den grondregel van het: niet beschadigen, laat varen.